

2002 =
1853 =

2014

www.libtool.com.cn



600042224K

33.

www.libtool.com.cn

299.



CAN NEWYDD:

YN YR HON Y DANGŌSIR FOD YR

Amser a'r dull o gyfeillachu d'u gilydd

SY GAN

Feuenctyd yr Oes hon,

YN LLADRADAIDD, YN ANLLAD, YN DWYLLODRUS,—AC YN HOLLLOL APRESYMOL, ANNGHYFREITHLON, AC ANYSGRITHYROL; AC HEFYD YN ARWAIN, YN NATURIOL, I'R HOLL BECHODAU CASAF A FFEIDDIAF, AC I'R BARNEDIGAETHAU TRYMAF YN Y BYD HWN A'R BYD A DDAW:

Yr hyn sy ddigon eglur

DRWY YR YSGRITHYRAU, AC HEFYD ANEIRIF
O SIAMPLAU YN EIN GWLAD.

GAN BENJAMIN EVANS.

Gwedi ei chymeradwyo gan amryw

O WEINIDOGION YR EGLWYS SEFYDLEDIG,

A rhat o honnynt y Beirdd goreu yn Nghymru;

A chan y Parch. THOMAS PHILLIPS, D. D. Neuaddlwyd;

A chan Gyfarfod Misol y Trefnyddion Calfinaidd

YN SIR ABERTEIFI,

A gynnalwyd yn Llanarth, Gorphenaf y 24 a'r 25, 1833.

“A phan olenodd y boreu, wele Leah ydoedd hi.

Nid mewn cydorwedd ac unladrwydd.

Na fydded i chwi gyd-gyfeillach â gweithredoedd an-

frwythlon y tywyllwch.

Ymgedwch oddiwrtb bob rhith drygionl.

Llygad y godinebwr sydd yn dysgwyl am y cyfnos.

A'r holl buteinwyr sydd a'u rhan yn y llyn sydd yn llosgi â than.” &c. &c.

ABERYSTWYTH:

Argraffwyd gan Esther Williams, Heol-y-Bont.

MDCCLXXXIII.

[ENTERED AT STATIONERS' HALL.]

AT Y DARLLENWYR.



WARTH weled ac ystyried ychydig ar yr amser, y lleoedd, a'r dull o gyfeillachu â'u gilydd sy gan Hieuencyd ein gwlad, a'r canlyntadau dychrynlyd sydd yn deilltan o hyny, fe'm tueddwyd i osod yr hyn a ganlyn ger eich gwydd; nid am fy mod yn meddwl ei fod yn berffaith a difai, nac ychwaith yn ddiagonol i beri diwygiad a gwaredigaeth oddiwrth y fath bethau ffaidd ac ofnadny, yr hyn sydd yn wARTH MAWR I'R Wlad yn gyffredin, ac yn waradwydd i rai a elwir yn Gristionogion—a pha faint mwy i rai yn profesu dwr-ioddeb a gonestrwydd! A chan nad yn yn gymeradwy gan ein Hieuencyd gadw Duw yn eu gwybodaeth ar y mater hon, ond yn hytrach ymroi i drythyllwch, am hyny mae Duw yn eu rhoddi hwynt i fynu i nyniau gnarthus, i amharchu eu cyrph eu hunain, ac i gyflawni pob afendid yn un chwant. Rhuf. i. 21-22. Eph. iv. 17-19. Y neb a ddarllenno yr adnodau hyn, ystyried. Gobeithio gan hyny y bydd hyn fel moddion, dan fendith yr Arglwydd, i ddeffroi ein gwlad yn gyffredinol yn erbyn y bnystfl ofnadny hwn sydd yn gyru ein Hieuencyd (bron yn un fintai) tua dnystr a cholledigaeth! Yn enwedig yr wyf yn gobeithio y bydd i bob Enwad crefyddol o'r hyn lleiaf, yn ddiwahaniaeth, fod yn llafurus iawn, drwy gynghori, rhybuddio, a gweddio mwy na mwy am i Dduw fendithio eu llafur. A'r penau teuluoedd hefyd yn gwbl yr un modd; yn nghyda bod yn ymdrechgar iawn i roddi amser greddus a phrydlon at hyn yma—a heb hyn nis gellir myned yn mlaen yn llwyddiannus. Gan hyny, ymgryfhawn, ymrofwon, a chydweithredwn; ac yna ni gawn weled a mwynhau y diwygiad, yn wladwriaethol, yn grefyddol, yn deuluol, ac yn bersonol—mewn dedwyddwch tymhorol a lleshad tragwyddol. Hyn yn ewyllys a gwir ddymuniad eich wydd was,

B. EVANS.

Lletty John, Gorph. 29, 1838.

Can Newydd, &c.

1.

ER amser yf hen Adde, y dyn fu gynta' 'rio'd,
Mae rhywbeth yn naturiaeth, dynoliaeth, byth yn bod ;
Crew'd ef mewn diniweidrwydd a phur santeiddrwydd Duw,
Ond heb 'ymgeledd gymhwys,' nis gall'sai'n hwylus fyw.

2.

Mae'r duedd fyth yn para, yr amser yma o hyd,
Am Asen i'n haddasu, ac i'n cyuhesu'n glyd ;
Ond rhyfedd rhan y rhei'ny, a mawr ddaioni yw,
Cael Gwraig heb gam, yn gymhwys, yn ol ewyllys Duw.

3.

A'r ffordd i'w chael yn addas, a thrwy briodas bur,
Yw'n unig 'nol rheolau a deddfau Duw i'w dir :
Am hyn gweddiwn arno, i'n cyfarwyddo o hyd,
Yn mhobpeth a'r a wnelom tra byddom yn y byd.

4.

Fe dd'wed y Ddwyfol 'Sgrythyr, mewn geiriau eglur im',
Bedwaredd o'r Pregethwr, 'dall ungwr amheu dim,
Mae'n profi drwy resymau mai gwell yw dau nag un ;
'Rwyf ffinau 'nawr yn gwbl o'r meddwl hyny f' hun.

5.

Sant Paul yn ei Epistol rhagorol at 'r Hebre'd,
Wrth bawb a fedd 'r Ysgrythyr, mewn geiriau eglur dd'wed,
Am bob priodas weddus, mai anrhydeddus yw ;
Ond hyll, fe'r holl, butelnwyr yn gywir farna Duw.

6.

Er hyny y pechod hwnw a'i glwyf sy'n llanw'n gwlad,
Gan ddiolfal blant i ddiolfal, drwy rym 'r uffernol had :
Mae ef &i scil ysgeler, yn arfer medr maith,
Gael pawb yn blant i'w hunan, a gwneud yr affan waith.

7.

Peth goreu fedd yn foddion i hudo'r dynion hyn,
 Yw'u cael hwy gyd wneud arfer, 'nol swpper garu'n dyn ;
 A'i ddyben ar y dibyn, bob gradd, yw enyn greddf,
 Gael tori, cyn ystyried, y seithfed gair o'r ddeddf.

8.

Mae'n achos wylo i weled, na chwaith i glywed fod
 Un dyn mewn gwlad Grist'nogol dan fath annuwiol nod,
 O ddysgwyl am y cyfnos, a dylun hirnos faith ;
 'Does neb ond godinebwyr mewn gwewyr am y gwaith.

9.

Mae'r lledrith hwn fel lladron, a'r gwaetha' o ddynion sydd
 Yn turio tai a'u tori, a'u nodi wrth oleu'r dydd ;
 Hwy dd'ont o'u ffau â ffugiau ar eu wynebau ma's,
 A'u bwriad, cyn y boreu, yw gwrthod eu nwydau cas.

10.

A'r dydd pan dél mae dolur, a gwewyr yn ddilai,
 Fel dychryn glyn marwolaeth yw'r alaeth i'r fath rai ;
 'Nol syrthio i'r halogrwydd, euogrwydd wed'yn ddaw,
 Nes gwasgu'r dyn yn hollol mewn rhyw annhraethol fraw.

11.

Mae heddyw briodasau, oes ddegau'n ddigon gwir,
 Yn byw mewn mawr anghydfod, a thralod ar bob tir,
 Nas gwel'sid un o'r iauau, hyd angeu'n fyr neu faith,
 Oni buasai i anniweirdeb, godineb, ddechreu'r gwaith,

12.

A chyda hyny hefyd gwnaeth bethau enhyd iawn,
 O fewn ein bro a'n bryniau mae'i ddrwg effeithiau'n llawn ;
 Gwnaeth rai i garu cwrw, a bod yn feddw o hyd,
 Nes bod yn llwyr adfydus, anghenus yn y byd.

13.

A gwario tiroedd cyfain, a lleoedd llydau mawr,
 Bod wed'yn y gresynaf a'r llymaf ar y llawr ;
 Myn'd wed'yn i gardota, ac i ladrata'n wir,
 Nes gwneud i'w gyrfa i orphen o dan y croghrae i'r !

14.

Fe ddygodd i'r fath ffinder, do'n sicr lawr un,
Nes tyngu, rhegu, a rhwygo, a mawr ddibrisio'i hun ;
Ac ereill i garcharau, dan fin ofidiau maith ;
A rhai o'u gwlad gartrefol, byth i estronol waith.

15.

Bod maes y nos fu'n achos, yn ddiôs lawr tro,
I symud rhai ugeinist i angen yn ein bro ;
Wrth aros maes 'nol chwysu, a gwlychu yn y gwlaw,
Fe gaed clefydau marwol, angeuol maes o law.

16.

Ar filoedd dygodd heluttiau, clefydau poethion cas,
Nes drewi o'r bron a braenu, a phydru eu cyrph i ma's :
A marw cyn eu hamser, fe fwy na hanner oes ;
A myn'd o'r pla daearol, i ddyoddef bythol loes !

17.

Esgorwyd gan butelniaid fastardiaid fwy na rhi',
Er cywilydd mawr a gw'radwydd o'r bron i'n brôydd ni ;
Mae rhai'n yn awr ar biwyfoedd yn lluoedd yn mñob lle,
Yn pwyso'n drwm â ffrithi, a phoeni gwlad a thre'.

18.

O ! gymaint wnaeth o w'radwydd i eaw a chrefydd Crist !
Mae heddyw i'r werinos fawr achos bod yn drist ;
Gwnaeth rwygiad mewn eglwysydd, mewn gwlad, a threfydd mawr,
Rhaid dewr mewn gras, a grymus, yn gŵyfyfus ga'dd i lawr !

19.

Yn Israel gynt bu helynt, aeth lawr o'honynt hwy,
'R un dydd daif mil ar hugain, yn gelain dan y clwy' ;
Fe dyfodd nes cael Dafydd a'i gerdd dan gerydd trwm,
O achos gwraig Urias, anaddas oedd y c'lwmm.

20.

Pan fyddo mewn oedfñon, yr addewidion rhad
Yn cael eu dal yn gyson i'r dynion dua' ga'd,
Am fadden'u holl bechodau drwy rinwedd angen'r gro's,
Er hyn bydd rhai yn eysgu, o achos caru'r nos !

21.

Pwy dd'wed faint y miuteioedd sy'n lluoedd wedi eu lladd,
Wrth garu'r nos, puteindra y trecha' arnyat ca'dd ;
Maent heddyw'n gelaneddau, er galarnadau maith,
Can's lladdodd hwn, feddyliwn, ei fyrddiwn lawer gwaith !

22.

Pan fyddo'r nos yn nesu, O'r llawenyachu sy,
Gan bawb o'r hen buteinwyr, a'r godinebwyr hy',
I gael eu blysig bleser, dry eto'n chwerau'r chwith,
Mewn gwlad heb un drugaredd, ond rhinciau dannedd byth.

23.

Bu llawer llanc yn Nghymru yn caru foreu a nawn,
Yn gu heb gas, yn gyson, am flwyddau'n ffyddlon iawn ;
Dangosai i'r ferch yn ebrwydd serchogrwydd goreu 'rio'd,
Anwyldra digyffelyb, ei well 'doedd bosib' bod.

24.

Ac hefyd caid gwobrwyon, a rhoddion gan y gwaleh,
Bob math, y goreu a garai, nes byddai'r ferch yn falch ;
Ni choellai yn ei chalon nad diddrg, gwirion, gwar,
Oedd ef, a'r mab didwyllaf, ffyddlonaf ar y dda'r.

25.

Ai gyd ag ef i'r gwely, a hyny yn nyfader nos ;
Yr hyn sy ddiagon eglur i'r 'Sgrythyr lân yn gro's :
A phob yn radd, debygwn, meddyliwn gwnai'r un llaith,
I hudo'r anwy! gariad gyflawni'r anllad waith.

26.

'Nol hyny troe y falsiwr yn fradwr, twyllwr mawr,
Y gwaetha' o neb 'rwy'n coelio fu'n rhodio daear lawr ;
Adroddai gas gelwyddau, a holl wendidau'r ferch,
'R un orea gynt o garai, lle unwaith rhoddai'i serch !

27.

Ond wed'yn ei difrio, a'i gwaradwyddo'n gas,
Rhoi arni bob enllibau, a'r enwau casaf ma's ;
'Nol iddi, druan, ddechreu i newid lliwiau a llun,
Cael fe allai 'nol puteinio'i llofruddio gan yr un !

28.

www.lihtool.com.cn
 A!r llanc 'nol hyn i ddianc o grafanc deddf y tir,
 Heb gosp am waith mor 'sgeler, a hyn dros amser hir,
 Trwy dyngu mewn brawdlysoedd ar gyhoedd gelwydd noeth ;
 Am hyn bydd eto gofio pan elo'r byd yn boeth.

29.

A chyn i'r yrfa orphen, a myn'd o'r ddae'ren faith,
 Daeth pwysig farn dymhorol, arteithiol am y gwaith ;
 Er dianc rai blyneddau ar holl gyfreithiau'r llawr,
 Daeth Daw o'r nef a'i gyfraith, a'i heffaith fu mor fawr

30.

Ar lawer nes gwallgof gan rym y c'ledi hwn,
 Oedd wasgfa ar eu lwynau a'u cydwybodau'n bwn ;
 Euogrwydd fel mynyddau o bwys, a flamiau tân,
 Heb arwydd o ymwarded i'w weled byth yn mla'n !

31.

Ond syrthio i lwyr anobaith, lle mwysaf diffaeth sy.
 Sef troell neu ran o'r trallod sy 'ngwaelod uffern ddu ;
 Fe lethodd mewn fath ddychryn, do'n sydyn lawer un,
 Nes gwneud mewn amryfusedd ryw ddiwedd iddo ei hun.

32.

Gwnaeth llawer grogi eu hunain, nes bod yn gelain gas,
 A llawer gym'rodd wenwyn, o'r byd i'w dirwyn ma's ;
 Aeth llawer i afonydd, a rhai dros greigydd 'lawr,
 Nes gorphen 'r annuwioldeb yn nhrag'wyddoldeb mawr !

33.

Gwnaeth llawer dori eu gyddfau a'r prif wythienau gyd,
 Nes darfod yn ddychrynlyd eu symud maes o'r byd ;
 A llawer ddarfau saethu eu hun, a brathu eu bron,
 Nes gwneud o'u gwirfodd achos i ado'r einloes hon.

34.

Gan rym cydwybod euog, gynddelriog, bigog, gas,
 Oedd dan eu bron yn rhuo, ac yn bytheirio i ma's
 Gnofeydd a chyhuddiadau, a dychryniadau mawr,
 Nes danynt syrthio'n hollol dan fythol lid i lawr !

35.

www.libtool.com.cn
 'Peth ddygodd fath euogrwydd, oedd mewn anhadrwydd fyw,
 Heb feddwl am y cyfri', nac ofni deddf na Duw,
 Nes dryllio yn ddisymwth, 'nol bygwth lawer gwaith,
 Fel na b'o meddyginiaeth, nac iachawdwriaeth chwaith.

36.

Ond gwraidd yr holl bechodau, a'u canlyniadau syn,
 Sy o ddechreu'r Gŵn i'w diwedd, fu am y trosedd hyn,
 Sef caru'r nos mewn gwely, mae hyny yn warth i'n tŷ,
 Mae'n ddull a phryd anwedus, cywilyddus yw yn wr.

37.

Mae'n arwain mor naturiol, fel ffrwd lifeiriol gref,
 I'r holl bechodau casaf, ffeiddiaf dan y nef:
 Paham na chredai'r meibion, a'r merched gwirion llaith,
 Eu bod hwy'r nos o lawer rhy dyner at fath-waith!

38.

Mae'r dull o gyfeillachu mewn GWELY, ar hyd y Nos,
 Nac mewn un man pryd hnw, yn dwyn rhyw chwerw lo's;
 A sangu uffern isod a'i thralod yn ddiau,
 Os na wna Duw o'i fawredd yn rhyfedd drugarhau.

39.

Os darfu neb i *gario*, neu rodio'r tân yn noeth,
 Heb losgi'i draed a'i fynwes oll yn yr éirias poeth;
 Mwy rhyfedd os achubwyd, os cadwyd neb y nos,
 Wrth garu, gan Dduw Iago, heb syrthio yn y ffos!

40.

Chwi welwch 'nawr yn amlwg, ond O! mae'n olwg syn,
 'Daw dyn yn rhydd i bobpeth wrth wneud yr unpeth hyn;
 'R hen ddiadol, farwol effaith, bob awr am anrhaith sydd;
 Wrth gym'ryd ganddo'ch hudo, gwnewch gofio'r llied a fydd!

41.

Dyn mochaidd, anffellaidd, dyn ffeidd, claidd, cas,
 A wnaiff ei gâr, un gywraïn, a'i wraig yn baten na's,
 Cyn myn'd mewn brwd briodas, sydd urdas addas fraint,
 Er byw mewn glân ddiweirdeb, a rhag godineb haint.

42.

Mae'n hollol afresymol, anysgrythyrol yw,
 Mae'n tori parch ac urddiad, cymeriad dynol ryw ;
 'R un fath yn wir a lladron yn union yw pob rhai,
 F'o o un i ddeg neu chwaneg, yn rhedeg 'ddeuta tai!

43.

Y Dwyfol gyfarwyddyd rhag chwantau ie'nctyd, yw
 Ymgadw 'mbell oddi wrthynt, a rhagdynt foi at Dduw
 Am ras i fyw yn dduwiol, er pob rhyw guawdol chwant,
 A dylun ffordd cyflawnder, 'r hyn fethodd llawer cant.

44.

'Dwy'n meddwl dim fod Pedr ar fedr gwadu Crist,
 Ond canlyn pell wnaeth hwnw i wyllo'n chwerw drist ;
 Fel hyny yn ddiattal mae Belial wrthi o hyd,
 I gael heb drais i drosedd a llygredd bawb yn nghyd.

45.

Am hyny, feibion, gwyllwch, gochelwch 'r hon a ddél
 A'i genau'n llyfn, a'i gwefus yn felus fel y mêl ;
 Trodd lawer a'i deniadau, a'i haml eiriau teg,
 Rhai'n archolledig gwymppodd, hi laddodd lawer deg.

46.

A'i diwedd drodd yn ddineod, yn wermod, sorod sur,
 Fel sarph yn ei brathladau, pigladau, poenau a chur :
 Ond 'nawr awn at yr Iesu gael gras i dynu'n gro's
 I'n hanian felldigedig, 'n enwedig ar hyd nos!

47.

'Rwy'n addef bod yn anodd, heb nerth goludoeidd gras,
 I roddi heblo'n union ein holl arferion cas ;
 Ond gwell bod yn amddifad o'r fraich a'r llygad de',
 Na chael o'u hachos boeni, a cholli byth y ne'.

48.

Anffrwythlon waith tywyllwch, O-ciliwch rhagddo'n hwy,
 Anlladrwydd a chydorwedd boed diwedd arnynt mwy ;
 Ymddygn yn fon'ddigaidd, yn weddaidd, hyny fydd
 Yn rhodiad anrhydeddus a gweddus wrth liw dydd.

49.

'Dalf neb i ffair na marchod y nos, gael dillad clyd,
Nac unmath o 'nifeiliaid, ond ffyliaid mwya'r byd ;
Yn awr wrth ini edrych, pob rhai yn chwensych aydd
I brynu pob ceinlogwerth wrth brydferth oleu'r dydd.

50.

Fe ddengys hyn fod gwaeledd a llygredd dynol ryw,
Yn waeth nag un creadur mae'n eglur greodd Duw,
Pan aiff, wrth gael ei hudo a'i dwyllo gan y ddraig,
Mewn t'wllwch, dan ei ddwylo, y nos i geisio GWRAIG !

51.

Os ceir un ddoeth, rinweddol, annhraethol yw ei chlod,
'Does yn y byd mor werthfawr a chlodfawr a hi'n bod :
Ond os y nos eir 'chwillio neu geisio un heb wg,
Trwy d'wllwch du a budredd, pa ryfedd cael un *ddrwg*.

52.

Ca'dd Jacob gynt ei dwyllo a'i hudo i ryw ffos,
Ac fe ga'dd hirfaith benyd am gym'ryd gwraig y nos ;
Meddyllodd y cai Rahel fwyn dawel yn ei ffrost,
Ond beth oedd ganddo'r boreu ond Leah 'r llygaid tost !

53.

Ca'dd hyn yn gerydd cyhoedd tra buodd yn y byd ;
'Sgrifenwyd ef yn rhybudd i'r gwledydd oll i gyd :
Am hyny'r ie'nctyd cofwch os rhodiwch 'nol eich chwant,
Na ddiengwch heb ryw fflangell, ddim ambell un o gant.

54.

A chwithau ferched siriol, anfeidrol fydd eich braint
O gadw'ch hun yn ddiwair, heb gellwair a'r fath haint ;
Ond ffol rhag llygredigaeth, a'r brofedigaeth pan
B'o diafol yn ei gosod—mae'r enawd yn hynod wan.

55.

Heb feddwl cyfeillachu neu garu'r nos yn hwy,
O ! ferched bach, atolwg na wnewch y mawrddrwg mwy ;
Ond caru'r dydd yn unig yw y buredig drefn
Sy'n ol duwioledeb perffaith, a chyfraith wrth ei chefn.

56.

www.libtool.com.cn

Boed ichwi, anwyl ferched, ystyried hyn mewn pryd,
Fod twyll yn y ffyddlona' o feibion Adda i gyd;
Am hyny rhag eich llithio, a syrthio'n wael eich llun,
Cyn caru mewn tywyllwch, dewiswch fod heb un.

57.

Os gwnewch chwi hyn o ddfiri', daion'r tir fwyteuach,
Ond cleddyf byth a'ch difa os para'n gyndyn wnewch;
Rhaid myn'd i'r fwrn uffernol, a byw mewn bythol boen,
Mewn cadwyn dyn, a cherwyn o wenwyn llied yr Oen!

58

Ymdrechwch, ben teuluoedd, i gyd yn lluoedd llon,
Nid mathru mwy ond meithrin yn ddibria 'r arfer hon,
Trwy roddi amser prydlon, yn ffyddlon heb nacau,
I garu'r dydd, er ffyniant a llwyddiant i barhau.

59.

Cymhellwch eich morwynion, eich plant, a'ch gweision oll,
'Wneud caru'r dydd yn arfer, cyn swpper yn ddigoll;
Dangoswch fod boddlonrwydd, serchogrwydd i bob rhai;
Os na cheir hyny, cofwch drwy d'wyllwch d'ont i'ch tai.

60.

A'u holl ymadrodd ofer, a'u 'sgeler anllad waith,
A wneir yn eich anneddau a'ch teiau'n hyd eich taith,
I chwi bydd rhal'n i'w rhifo yn gryno'r dydd a ddaw,
Os na chewch faddeu'n hollol, cewch fythol boen a brow.

61.

Doed pawb yn awr yn wrol, gael rhwystro'r diafol du
I hudo'r werin wirion i'r cyffon yma'n llu;
Pe b'ai pob un yn ddyfal gael attal hyn o wawd,
Eu braint yn sicr fyddai, er fe allai'n groes i gnawd.

62.

'N enwedig pob pen teulu, heb fethu mwy o hyd,
Ond ymdrech hwy a'r ie'nctyd, gael ymlid hyn o'r byd;
Heb ddadleu gwag resymau, ond geiriau i gyd bob darn
A ddalio dân a phurdeb, dysgleirdeb goleu'r farn.

12. CAN YN ERBYN CYFEILLACHAU ANWEDDUS.

63.

www.libtool.com.cn

Deffrowch, bob rhyw grefyddwyr, progethwyr, gwylywr glew,
Cynghorwch, de'wch i weddio am ladd a chwmpo'r llaw ;
A'r ie'nctyd hardd, bob graddau, de'wch obwithau o un fryd,
Cawn wed'yn arno goncwest heb orchest yn y byd.

64.

A thyna dorf luosog o arfog ddynion ddaw,
O gymysg byd ac eglwys, yn gymhwys fel un llaw,
Sef 'rhei'ny bawb a lithrodd, a gwmpodd ar y ma's,
O hyfryd fryn diweirdeb i bwl godineb cas.

65.

'Nawr 'rhai'n a gyf eu goreu o blaid y blodeu glân,
Rhag myn'd ar goll i gellwair, fel llawer mil o'r bla'n ;
Rho'nt amser a diddigrwydd, serchogrwydd, heb ddim cro's,
Can's gwyddant hwy drwy broñad mai anllad iawn yw'r nos.

66.

A Bibl ac addewidion, boddithion, rhoddion rhad,
A'n Brenin a'i gyfreithiau, rheolau tref a gwlad,
A gweddi'r holl dduwiolion, angelion os bydd raid,
Ac oll fedd Duw ei hunan—y cyfan fydd o'n plaid !

67.

O Arglwydd Dduw'r Jehofa, rhagfaena'r bwystfil ladd,
Na thurio'r byd a'th eglwys, yn gymhwys fel y badd ;
Dod arno gadwen gadarn yn ngwaelod uffern drist,
Doed hyn i ben yn ebrwydd, drwy'n Harglwydd Iesu Grist.

68.

Fel b'o i'r byd arbedol lonyddwch hollol mwy,
Gan hwn y baich o bechod, sy'n awr yn hynod glwy' :
A gras ein Harglwydd Iesu fu'n prynu ar y prên,
Cymdeithas Duw a'i Ysbryd in' hefyd byth. Amen.

DIWEDD.

www.libtool.com.cn



www.libtool.com.cn